

בע"ח (רמלה) 11555-03-15 - אמנה אלטורי נ' פרקליטות מחוז מרכז - פלילי

בע"ח (רמלה) 11555-03-15 - אמנה אלטורי ואח' נ' פרקליטות מחוז מרכז - פלילישלום רמלה
בע"ח (רמלה) 11555-03-15

1. אמנה אלטורי

2. מוסא אלטורי

נגד

פרקליטות מחוז מרכז - פלילי

בית משפט השלום ברמלה

[31.03.2015]

כב' השופט זכריה ימיני

החלטה

בקשה לקבל חומר חקירה - הרישום הפלילי והמשמעותי של שוטרים אשר אמורים להעיד בתיק הפלילי שהוגש כנגד המבקשת.

כתב האישום:

1. ביום 17.10.13 הגישה המשיבה כנגד המבקשת ושניים אחרים כתב אישום בתיק פלילי 44671-10-13 המייחס למבקשת, ביחד עם אחרים, עבירות של תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ואיומים. מהעובדות המפורטות בכתב האישום עולה שהמשיבה מאשימה את המבקשת בכך שביום 5.1.12 בשעה 13:00 לערך, בעת ששוטרים הגיעו לביתה לערוך בו חיפוש, היא תקפה את השוטרים שהגיעו לערוך את החיפוש, הפריעה להם לערוך את החיפוש ואיימה עליהם.

השוטרים שערכו את החיפוש בבית נרשמו בכתב האישום כעדי תביעה.

הבקשה:

2. כשבועיים לפני מועד שמיעת ההוכחות הגישה המבקשת בקשה לקבל את כל המידע אודות הרשעותיהם המשמעותיות של עדי התביעה 2 עד 6, 11 ו-13 (להלן-"השוטרים"), הרשעותיהם הפליליות אם ישנן, לרבות תיקים שהסתיימו ללא הרשעה, וכל מידע אודות הליכים משמעותיים אחרים שהתנהלו כנגדם ברמה הפיקודית מנהלית ומתועדים בתיקם האישי. להלן-"חומר החקירה").

3. בדיון שהתקיים בבקשה ביום 26.3.15 הוסף המבקש 2, בהסכמה, כמבקש נוסף, והצדדים טענו טיעוניהם המשפטיים.

טענות הצדדים:

4. טוענים המבקשים שיש ליתן להם את חומר החקירה מהסיבות כדלקמן:

(1) על פניו, השתמשו השוטרים באלימות מופרזת ואף השתמשו באקדח טייזר שלא לצורך. משהמבקשת, נטולת הרשעות קודמות טוענת כי היא זו שהותקפה על ידי השוטרים, שאף השתמשו באקדח טייזר כנגדה, באירוע שהסתיים בהובלתה לבית החולים באמבולנס, וכי לשאלה אם לשוטרים המתלוננים יש נטייה לעשות שימוש באלימות שלא לצורך עשויה להיות השלכה על מהינות גרסת המבקשת ולזרוע ספק בגרסאות השוטרים;

(2) תיקו של שוטר עשוי להכיל מידע על תלונות בגין אירועים של שימוש בכוח שטופלו במישור הפיקודי מינהלי. מידע זה עשוי להיות רלוונטי להגנתו של נאשם במשפט פלילי, בייחוד בתיקים בהם הגרסאות מתנגשות בעוצמה האחת בשנייה;

(3) גם לממצאים שמידת ודאותם נמוכה מרף ההוכחה הגבוהה בפלילים יש ערך הוכחתי. הצטברות מקרי אלימות מצד שוטר מעידה על תפקודו הלקוי ונטייתו להשתמש באלימות הגם שבכל אחד מן המקרים בנפרד לא ניתן להוכיח את אשמת השוטר מעבר לספק סביר;

(4) מושכלות יסוד הן כי במשפט פלילי די לנאשם שיעורר ספק סביר שמא גרסתו היא נכונה. רמת הודאות של הערה פיקודית מנהלית ודאי יכולה לתמוך בסטנדרט ראייתי נמוך זה;

(5) במקרים בהם שוטר הודה באלימות והאירוע אינו שנוי במחלוקת מבחינה עובדתית, לא ניתן לומר כי הרך הראיתי של הערה פיקודית מנהלית הינו נמוך. במקרים רבים תיקי אלימות כנגד שוטרים נסגרים בעילה של חוסר ראיות. הצטברות של מקרים בהם החשד לשימוש באלימות שוטר לא הוסר, עשויה להצביע על בעיה תפקודית אצל השוטר הנוגע לשימוש באלימות;

(6) חשיפת ההרשעות המבוקשות הינה רלוונטית לניהול הגנת המבקשים, וחשיפתן לא תפגע פגיעה של ממש בפרטיותם של עדי התביעה;

(7) אין מדובר ב"דיג" של ראיות, שכן אין מבקשים לקבל מידע על עברם של כל העדים, אלא על עברם של עדים מסוימים שהם שוטרים.

5. המשיבה התנגדה לבקשת המבקשים, ונימקה התנגדותה בנימוקים כדלקמן:

(1) בקשת המבקשים הינה ניסיון "לדוג" ראיות;

(2) הבקשה גורפת מדי;

(3) אם אכן יש אישומים ועבירות של שוטרים, ככל שחולף הזמן מאותה עבירה, הרלוונטיות של אותו העבירה הולכת ופוחתת;

(4) אין התנגדות להעביר את הרישום המשטרתי אודות העדים השוטרים, על מנת שבית המשפט יבדוק את הרישום.

6. המשיבה העבירה לעיונו של בית המשפט את המרשם הפלילי והמשמעתי של השוטרים.

דין ומסקנות:

6. מסגרת הדין בבקשה זו לענין גילוי חומר חקירה קבועה בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. בבש"פ 7064/08 מדינת ישראל נ. ברקו (פורסם בנבו) נקבע כי הרציונל העומד בבסיס מתן האפשרות להגנה לגילוי ועיון החומר חקירה במסגרת סעיף 74 הנ"ל הוא חקר האמת וזכות הנאשם להליך הוגן. השלב הראשון בבחינת בקשה במסגרת סעיף 74 הוא בחינת הרלוונטיות של חומר החקירה לאישום על פי פוטנציאל ההגנה של הנאשם. מבחן זה מתפרש על דרך ההרחבה. מאחר והמבחן מתפרש על דרך ההרחבה, ממילא חל הוא גם על הפריפריה של האישום (ראה בבש"פ 7553/10 בר אושר נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו)).
7. אין מחלוקת בין הצדדים שככל שיש הרשעות של מי מהשוטרים בעבירות אלימות שלא חלות עליה הוראות חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981, מידע זה אכן רלוונטי להגנת הנאשמים.
8. באשר לתיקי מב"דים, אין מחלוקת בין הצדדים שגם כב' השופט עמית בבש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ. שימשילשווילי (פורסם בנבו) וגם כב' השופט סולברג בבש"פ 1408/14 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו), קבעו שיש סמכות לבית המשפט להעביר את המידע על תיקי מב"דים לסניגורים לאחר שיבחן את המידע, הרלוונטיות שלו להגנת הנאשם ושיקולים נוספים.
9. המשטרה העבירה לעיוני את המרשם אודות כל השוטרים. מעיון ברישום המשמעתי של עדי התביעה 2, 3, 5, 6, 11 ו-13, לא נמצאו כל רישומים אודות הליכים משמעתיים כנגדם. לגבי עד תביעה מס' 4, מדובר בתיק סגור, אשר על פי ההלכה בבש"פ 1408/14 אין לגלותו. בנוסף, באנלוגיה מסעיף 16 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, תשמ"א-1981, אין להעביר כל מידע אודות הרישום בגיליון השיפוט המשמעתי, שכן חלף זמן רב מאד מאד מאז הרישום. אם רישום זה לא היה רישום משמעתי, היה נמחק לאור הוראת סעיף 16 לחוק המרשם הפלילי.
10. ובאשר למב"דים, בכל גיליונות הרישום המשטרתיים נרשם שאין רישומים אודות השוטרים, ואילו בקשר לעד תביעה מס' 11 נכתב במפורש שלא נמצאו תיקי מב"ד. מקריאת כל התדפיסים אודות כל השוטרים האחרים מול התדפיס של עד תביעה מס' 11, נחה דעתי שהרשום בשאר התדפיסים של השוטרים האחרים ש"אין רישומים", כוונתו שאין רישומים גם אודות תיקי מב"ד.
- סוף דבר:
- לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.
- התדפיסים אודות המידע על השוטרים מוחזרים לב"כ המשיבה.
- ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ה, 31 מרץ 2015, במעמד נציגת הפרקליטות מתמחה איילת רונדורן ועו"ד אלפסי נציג ב"כ המבקשים.